

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 mai 2018

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun

judecând în ședință fără participarea părților recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Vrancean Ion xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 29.10.2014-22.11.2016;

instanța de apel: 19.12.2016-29.11.2017;

instanța de recurs: 04.04.2018-22.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 22 noiembrie 2016, Vrancean Ion a fost achitat de învinuirea înaintată în baza art. 164 alin. (2), lit. b), e), g) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

2. Instanța de fond a constatat că, Vrancean Ion se învinuiește de către acuzatorul de stat în aceia că el, la 09.02.2014, aproximativ la ora 17.00, prin înțelegere prealabilă cu o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, având scopul comun de a-l răpi pe Ciobanu Iurie, de la domiciliu, pentru a-l impune să recunoască o faptă infracțională, s-au deplasat la domiciliul lui Railean Alexei din s. xxxx, r-nul xxxx și depistându-l acolo pe Iurie Ciobanu, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele până și-a pierdut cunoștința, după care forțat a fost urcat într-un automobil neidentificat și dus pe un câmp deschis în apropierea s. Păulești, r-nul Călărași, unde din nou a fost maltrat și lovit cu pumnii și picioarele de ambii făptuitori, ulterior persoana neidentificată a luat un par de la vie cu care i-a aplicat mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului respectiv, și în regiunea mâinii stângi, pricinuindu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 76 D din 25.04.2014 leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub

formă de echimoze pe spate, membrul superior drept, și coapsa dreaptă, echimoze imense pe buci cu trecere pe coapse, fractura osului ulnar stâng (în regiunea antebrațului), impunându-l să recunoască faptul furtului de păsări de la mama lui Ion Vrancean, că chipurile l-a comis împreună cu Ciobanu Iurie și Costin Vitalie.

Ulterior, aceștia s-au deplasat cu automobilul la domiciliul lui Ciobanu Iurie din s. xxxx, r-nul xxxx, unde se afla și Costin Vitalie și sub pretextul că aceștia să meargă să ajute la descărcat niște lucruri, i-a ademenit în drum iar de acolo i-au urcat în automobil și i-a dus în același loc unde anterior a fost dus Ciobanu Iurie, apoi dându-i jos din automobil le-au aplicat și acestora lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului impunându-i să recunoască o faptă infracțională, pricinuindu-i lui Costin Vitalie, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 74D din 25 aprilie 2014, echimoze imense cu edeme pronunțate ale țesuturilor moi pe membrele superioare, care se califică ca vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, iar lui Ciobanu Iurie conform raportului de expertiză medico-legală nr. 75D din 25 aprilie , i-au cauzat echimoză cu edem al țesuturilor moi și plagă pe membrul superior drept, echimoză pe spate și plăgi pe gambe, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate, apoi toți aceștia au fost duși acasă la mama lui Ion Vrancean și impuși să îngenuncheze în fața ei.

3. Împotriva sentinței a depus apel procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și a-l recunoaște vinovat pe Vrancean Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), e), și g) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă de 6 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii a invocat că:

- instanța de fond urma să aprecieze critic și obiectiv declarațiile părților vătămate Ciobanu Iurie xxxx, Ciobanu Iurie xxxx și Costin Vitalie, de la urmărirea penală în coraport cu cele depuse pe parcursul cercetării judecătorești și totodată, instanța urma să țină cont că plângerile și declarațiile inițiale ale părților vătămate au fost depuse în cadrul urmăririi penale imediat după comiterea faptei și sub jurământ, fapt ce demonstrează veridicitatea acestora;

- pe parcursul cercetării judecătorești, instanța nu a luat în considerație și comportamentul inculpatului, care urmărind scopul de a-și consolida poziția de apărare și de a evita pedeapsa penală, profitând de faptul că victima Ciobanu Iurie dispune de un nivel de dezvoltare intelectuală redusă și face parte din categoria persoanelor social vulnerabile, a recurs la un vicleșug și le-a angajat părților vătămate, avocat, care de fapt a acționat în favoarea inculpatului;

- instanța a pus la baza sentinței de achitare doar declarațiile părților vătămate depuse în instanță, considerând că vina inculpatului nu a fost demonstrată prin nici o probă, neapreciindu-le critic și coroborat și prin prisma multitudinii vătămarilor corporale descrise în cele trei rapoarte de expertiză medico-legală ale

victimelor, nr. 74d, 75D și 76d din 25.04.2014 și procesul-verbal de cercetare la fața locului;

- în viziunea procurorului altă probă care confirmă că toate trei părți vătămate au depus mărturii false în cadrul cercetării judecătorești, servește și înștiințarea telefonică a lui Iulia Ciobanu - mama victimei Iurie Ciobanu, care, imediat după comiterea infracțiunii a sesizat poliția, precum că fiul ei a fost bătut de Ion Vrancean;

- instanța nu a luat în considerație că părțile vătămate în cadrul urmăririi penale au fost audiate cu utilizarea mijloacelor tehnice de înregistrare video, probă care a fost examinată și vizualizată în ședința de judecată, unde participanții la proces, inclusiv instanța, au văzut că părțile vătămate nu au fost constrânse de colaboratorii de poliție să dea declarații împotriva lui Vrancean Ion și că declarațiile lor depuse instanței sunt false;

- instanța de fond nu a luat în considerație că în privința părților vătămate au fost pornite cauzele penale nr. 20161601261, 20161601262 și 20161601263 în baza art. 312 Cod penal, care la moment se află în curs de examinare în Judecătoria Călărași.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

4.1. Colegiul verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, a considerat că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra că fapta incriminată inculpatului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, or, probatoriul administrat este unul insuficient pentru a dovedi cert vina acestuia, și cu atât mai mult, au fost admise mai multe omisiuni de către organul de urmărire penală, care în cele din urmă generează menținerea actului judecătoresc, privind achitarea lui Vrancean Ion.

Concomitent, Colegiul penal nu a reținut careva probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma existența în acțiunile lui Vrancean Ion a faptei infracționale incriminate de răpire a două persoane.

În acest context, a menționat că în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate suficiente probe ce să demonstreze cu certitudine și indubitabil că fapta incriminată inculpatului, ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii, în situația în care învinuirea înaintată nu și-a găsit nici-o confirmare, iar concluzia procurorului este bazată exclusiv pe declarațiile depuse de către părțile vătămate în cadrul urmăririi penale.

Mai mult ca atât, instanța a menționat și faptul că, procurorul la etapa

judecării cauzei în instanța de apel, a făcut referire și a pledat pentru cercetarea doar a acelorași declarații și probe scrise, care au servit obiectul examinării și analizei de către instanța de fond, care a ajuns la concluzia de achitare, fără a fi prezentate alte probe noi, care ar demonstra existența în acțiunile lui Vrancean Ion a elementelor constitutive ale infracțiunii de răpire a persoanei. Organul de urmărire penală a înaintat învinuirea axându-se în cea mai mare parte pe declarațiile părților vătămate Ciobanu Iurie xxxx, Ciobanu Iurie xxxx și Costin Vitalie, depuse în cadrul urmăririi penale, care însă în ședința instanței de fond și instanței de apel, și-au modificat declarațiile și de fapt au confirmat cele indicate de către inculpat.

În sensul dat, Colegiul penal a menționat că nu a fost dovedit nici într-un mod faptul că părțile vătămate ar fi fost lipsite de libertatea fizică, așa cum invocă acuzatorul de stat, de vreme ce toate cele trei părți vătămate au susținut în cadrul audierii sale atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel, că au urcat benevol în automobilul în care se afla și inculpatul, la solicitarea ultimului, pentru a se deplasa la Inspectoratul de Poliție Călărași.

Subsidiar, Colegiul a reiterat că relatările părților vătămate, depuse în ședința instanței de fond și susținute în ședința instanței de apel, se confirmă integral și prin declarațiile martorilor Ciobanu Dinu, Josan Marin și Railean Vladislav, care au menționat că inculpatul a discutat cu pătimiții și aceștia au mers benevol cu dânsul, astfel că este confirmată versiunea lui Vrancean Ion, care a menționat că nu i-a impus pe pătimiți să se deplaseze cu el forțat, dar și cu aplicarea a careva obiecte în calitate de armă.

Totodată, nu și-a găsit confirmare nici agravanta infracțiunii de răpire, *de către două sau mai multe persoane*, or, deși conform ordonanței de punere sub învinuire a lui Vrancean Ion, din 30 aprilie 2014 (Vol.I, f.d.111-112), acestuia i se incriminează comiterea infracțiunii prin înțelegere prealabilă cu o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, abia la 08 octombrie 2014, prin ordonanță s-a dispus disjungerea materialelor din dosarul penal nr. 2014160126 în privința unei persoane nestabilite de către OUP al Inspectoratului de Poliție Călărași, sub aspectul comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 164 alin. (2), lit. b), e) Cod penal (Vol.I, f.d.150-152).

De fapt, la data emiterii ordonanței de punere sub învinuire a lui Vrancean Ion, adică la 30 aprilie 2014, procurorul nu putea cunoaște despre faptul că la comiterea infracțiunii date, ar fi participat și o altă persoană, care nu a fost identificată, în situația în care în privința preținsei persoane neidentificate, procurorul a disjuns urmărirea penală, abia la 8 octombrie 2014.

Colegiul penal a ajuns la concluzia că, de fapt, nu s-a confirmat agravanta, de comitere a infracțiunii de răpire a persoanei, de către două persoane, iar învinuirea înaintată în acest context este una evazivă și eronată, nefiind probată prin careva date concrete.

De asemenea, nu a fost demonstrat nici elementul agravant al infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2), lit. g) Cod penal, imputate lui Vrancean Ion, or, fiind incriminată acestuia, comiterea infracțiunii de răpire a părților vătămate și transportarea acestora pe un câmp din s. Păulești, r-nul Călărași, unde persoana pretins neidentificată de către organul de urmărire penală, ar fi luat un par de la vița de vie, cu care ar fi aplicat lovituri peste diferite regiuni ale corpului pătimiților, organul de urmărire penală nu a administrat careva probe ce ar demonstra aplicarea în calitate de armă a parului de la vița de vie.

În contextul dat, Colegiul penal a relatat că părțile vătămate au infirmat, fiind audiați în ședința instanței de fond și apel, nemijlocit faptul că ar fi fost transportați într-un câmp, din s. Păulești, r-nul Călărași și li s-ar fi aplicat lovituri.

Subsidiar, părțile vătămate de asemenea au infirmat faptul aplicării de lovituri în circumstanțele indicate în învinuire, și au specificat că în timp ce se deplasau în automobil, între ei, în timp ce se aflau pe bancheta din spate, s-a iscat o ceartă, pe motivul implicării la sustragerea din gospodăria lui Vrancean Eudochia, cearta care a degenerat într-un conflict, după care a început o bătaie între dânșii și au hotărât să se întoarcă acasă.

Mai mult ca atât, Colegiul a reținut că părțile vătămate au menționat atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel, că nu au careva pretenții față de Vrancean Ion.

În contextul dat, Colegiul a respins ca fiind nefondat argumentul procurorului precum că instanța de fond urma să aprecieze critic și obiectiv declarațiile părților vătămate de la urmărirea penală în coraport cu cele depuse pe parcursul cercetării judecătorești, or, părțile vătămate au menționat că de fapt aceștia nici nu au citit ce au scris polițiștii, sunt necărturari, nu pot scrie și citi, totodată au menționat că au semnat procesele-verbale de audiere la indicația colaboratorilor de poliție, fiind amenințați de către aceștia.

În viziunea instanței de apel, este neîntemeiat și argumentul procurorului precum că instanța de fond a pus la baza sentinței de achitare doar declarațiile părților vătămate depuse în instanță, considerând că vina inculpatului nu a fost demonstrată nici cu o probă, neapreciindu-le critic și coroborat și prin prisma multitudinii vătămarilor corporale descrise în cele trei rapoarte de expertiză medico-legală ale victimelor, nr. 74d, 75D și 76d din 25.04.2014 și procesul-verbal de cercetare la fața locului.

Colegiul penal a reținut că nu poate fi pus la baza unei sentințe de condamnare procesul-verbal de cercetare la fața locului, din data de 10 februarie 2014, a fâșiei de teren amplasată în partea de vest a s. Păulești, r-nul Călărași (Vol.I, f.d.15-22), în situația în care acesta nu coroborează cu declarațiile părților vătămate, și cu atât mai mult actul vizat, doar confirmă starea de fapt constatată urmare a ieșirii de către reprezentantul organului de urmărire penală la fața locului, unde se

pretinde că ar fi fost comisă infracțiunea, însă acest fapt a fost infirmat de către pătimitii în ședința instanței de fond și apel.

De asemenea, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare și nici rapoartele de expertiză medico-legală ale victimelor, nr. 74d, 75D și 76d din 25.04.2014, în situația în care acestea doar confirmă prezența vătămărilor corporale la părțile vătămăte și nu demonstrează răpirea lor, cât și aplicarea loviturilor cu un obiect în calitate de armă, mai mult ca atât, având în vedere faptul că pătimitii au confirmat în ședința instanței de fond că între ei, a avut loc un conflict și a fost o bătaie, în timp ce se deplasau în automobilul de taxi, cu care a venit Vrancean Ion și totodată, nu are nici-o relevanță faptul că în privința părților vătămăte au fost pornite cauze penale în baza art. 312 Cod penal, care la moment se află în curs de examinare în instanțele judecătorești și în cauzele date nu există hotărâri irevocabile.

Subsidiar, instanța a specificat și faptul că pe parcursul urmăririi penale, au fost admise erori procesuale, astfel că urmărirea penală în privința lui Vrancean Ion pe faptul răpirii persoanelor, art. 164 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, a fost pornită la 29 aprilie 2014 (Vol.I, f.d.12), iar acțiunile procesuale de recunoaștere și audiere a părților vătămăte au avut loc la 08 aprilie 2014 (Vol.I, f.d.34-35), la 26 martie 2014 (Vol.I, f.d.38-40), și respectiv la 12 martie 2014 și 28 martie 2014 (Vol.I, f.d.41-43), adică toate acțiunile date au avut loc înaintea pornirii urmăririi penale în baza art. 164 Cod penal, în modul stabilit expres de lege.

Luând în considerație cele descrise, Colegiul penal a ajuns la convingere că nu s-au constatat careva împrejurări ce ar genera casarea sentinței pronunțate, iar motivele invocate de către apelant nu și-au găsit confirmare pe parcursul procesului judiciar drept urmare a verificării din nou a probelor și a corectitudinii soluției adoptate la caz, ceea ce a dus la respingerea apelului declarat, ca fiind nefondat.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată, deoarece:

- instanța de apel, la adoptarea deciziei, a repetat eroarea de drept admisă de către instanța de fond și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, Colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- nu rezistă criticii argumentul instanței de apel (pag. 20, pct.66 al deciziei) prin care se invocă că, Colegiul penal nu identifică probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care *s-ar confirma existența în acțiunile lui*

Vrancean Ion xxx a faptei infracționale incriminate de răpire a două persoane, ca în continuare (pag. 20, pct.67 al deciziei) să rețină un alt temei, indicând că *fapta incriminată lui Vrancean Ion, nu ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii date*, situație care în opinia acuzării cade sub incidența prevederilor art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, constituind o eroare de drept admisă de către instanța de apel, afectând soluția adoptată, or, lipsa de motivare adecvată a soluției care de fapt este expusă neclar, condiționează casarea deciziei contestate;

- sunt absolut nefondate criticile instanței care pune la îndoială credibilitatea declarațiilor părților vătămate Ciobanu Iurie xxx, Ciobanu Iurie xxx și Vitalie Costin, prezentate la faza urmăririi penale, deși din materialele cauzei penale desprindem că victimele nu numai că au reclamat acțiunile pretins-ilegale ale făptașului Vrancean Ion, dar și fiind audiate pe marginea evenimentului infracțional care a avut loc în seara zilei de 09.02.2014, și-au reiterat poziția sa, indicând cu lux de amănunte, cum au fost forțați să urce într-un automobil neidentificat și duși pe un câmp deschis în apropierea s. Păulești, r-nul Călărași, unde au fost loviți cu pumnii și picioarele atât de către Vrancean Ion, cât și de către o persoană necunoscută ce-l însoțea pe acesta, ca ulterior persoana neidentificată cu un par de la vie, să-i aplice lui Ciobanu Iurie Roman mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului;

- Colegiul penal urma să evalueze credibilitatea declarațiilor părților vătămate, prin prisma colaborării acestora cu alte probe, prin care se constată un șir de elemente de fapt importante, cum ar fi:

➤ părțile vătămate univoc au indicat la faptul că au fost forțați de către Vrancean Ion să urce într-un automobil care era condus de o persoană necunoscută;

➤ tot victimele au specificat faptul agresiunii lor de către făptași, iar ulterior aceștia fiind siliți să meargă la mama lui Ion Vrancean, au fost impuși să îngenuncheze în fața ei, recunoscând chipurile un furt de găini comis recent din gospodăria ultimei și nemijlocit, mama inculpatului Vrancean Eudochia a indicat că în seara zilei de 09.02.2014, la domiciliul ei a venit fiul ei Ion Vrancean, fiind însoțit de Ciobanu Iurie, Costin Vitalie și Ciobanu Iurie, care la indicația feciorului său, persoanele respective au îngenunchiat cerându-și scuze;

➤ prezența leziunilor corporale depistate la examinarea medico-legală a victimelor, denotă sinceritatea părților vătămate, mai mult că vechimea acestora și localizarea lor, combate totalmente argumentul invocat de către ambele instanțe, precum acestea au fost cauzate ca urmare a unui conflict declanșat între victime în salonul automobilului;

Cele enunțate supra fac dovada încălcării de către instanța de apel a prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, or, Colegiul penal nu s-a expus la chestiunile de fapt importante la soluționarea cauzei, astfel încât a denaturat împrejurările în care s-a derulat evenimentul infracțional și eronat a reținut precum că părțile vătămate s-au agresat între ei, devreme ce se face imposibilă cauzarea

unor astfel de leziuni (*echimoze imense pe buci cu trecere pe coapse, în salonul unui automobil*);

- părțile vătămate în cadrul urmăririi penale au fost audiate cu utilizarea mijloacelor tehnice de înregistrare video, probă care a fost examinată și vizualizată în ședința de judecată, iar în opinia acuzării această probă nu a fost administrată cu admiterea cărorva încălcări după cum se indică în decizia recurată, or, studiul materialelor cauzei penale denotă că, după finisarea urmăririi penale, apărătorul părților vătămate și apărătorul inculpatului, nu au invocat nulitatea probei respective la care indică instanța, aceștia nu au formulat careva obiecții la proba respectivă, iar în astfel de circumstanțe, participații la această acțiune procesual penală, care nu și-au rezervat dreptul de a contesta actele procedurale, sunt decăzuți din dreptul de a invoca nulitatea probelor;

- este absolut eronată poziția instanței de apel, care a invocat că în privința părților vătămate cauzele penale pornite în baza art.312 alin.(1) Cod penal, la moment se află în curs de examinare în instanțele judecătorești și în cauzele date nu există hotărâri irevocabile, or, cum se explică faptul că în privința părții vătămate Costin Vitalie, prin sentința Judecătoriei Strășeni din 21.07.2017, adoptată în procedură simplificată prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost deja pronunțată o soluție de încetare a procesului penal în baza prevederilor Legii RM nr. 210 din 29.07.2016 „*privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova*”, ca mai apoi acesta s-o conteste sub aspectul ilegalității, invocând precum că nu a acceptat opțiunea de a fi examinată cauza în procedură simplificată, pledând pentru pronunțarea unei decizii de achitare, iar prin decizia CA Chișinău din 02.11.2017, apelul declarat de către Costin Vitalie a fost respins ca fiind depus peste termen;

- neclaritatea motivării instanței rezidă, inclusiv și din argumentul invocat precum că, pe parcursul urmăririi penale au fost admise multiple erori procesuale, prin faptul că toate acțiunile au avut loc înaintea pornirii urmăririi penale în baza art. 164 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, însă, organul de urmărire penală a acționat cu promptitudine când la 09.02.2014 în secția de gardă al IP Călărași a fost recepționat anunțul telefonic parvenit de la Ciobanu Iulia, prin care aceasta a reclamat precum că fiul ei, Ciobanu Iurie a fost agresat de către Vrancean Ion, ca mai apoi, la 10.02.2014 acesta să sesizeze despre faptele pretins ilegale ale lui Vrancean Ion, care în seara zilei de 09.02.2014, 1-a urcat cu forța într-un automobil, ulterior agresându-l (f.d.5 Vol.I), or, potrivit modificărilor operate la art. 274 Cod de procedură penală, prin Legea nr. 274 din 30.11.2012, în vigoare la 28.12.2012, se desprinde că din momentul sesizării sau autosesizării până la darea ordonanței de începere a urmăririi penale, înăuntrul acestui termen, organul de urmărire penală poate efectua doar acțiunile procesuale prin care nu este adusă atingere drepturilor părților.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit a statuat asupra admiterii recursului declarat de procuror și casării totale a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, reieșind din următoarele considerente de fapt și de drept prezente în cauză.

Potrivit argumentelor invocate de recurent, ultimul formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular referindu-se la eroarea prescrisă în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției este expusă neclar.*

Având în vedere esența erorilor invocate de recurent și constatând că instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale și cele jurisprudențiale la rejudecarea cauzei penale și la adoptarea soluției sale, Colegiul se va expune asupra erorilor admise.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4.1. al prezentei decizii, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretându-le eronat.

Instanța de recurs consideră că soluția instanței de apel privind menținerea achitării inculpatului pe art. 164 alin. (2) lit. b), e), g) Cod penal este prematură și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii.*

Astfel, din partea descriptivă a deciziei rezultă că temeiul de achitare a inculpatului este faptul că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii de care a fost învinuit, deoarece partea acuzării nu a prezentat probe veridice care ar fi demonstrat că inculpatul împreună cu o persoană neidentificată de organul de urmărire penală i-ar fi răpit pe Ciobanu Iurie xxxx, Ciobanu Iurie xxxx și Costin Vitalie și ar fi aplicat asupra ultimilor lovituri cu folosirea unui obiect în calitate de armă.

La baza acestei concluzii instanța de apel a pus declarațiile inculpatului, a părților vătămate și a martorilor date în instanța de fond și apel, precum și materialele cauzei administrate la cauza penală, însă, deși instanța a verificat probele date, acestea nu au fost analizate complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, doar indicându-se că prin acestea nu se dovedește vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Concluziile instanței contravin prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece probele enunțate nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt premature și în acest caz, Colegiul penal menționează că, într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestora, și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse și prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele menționate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Conform textului deciziei, instanța a descris declarațiile părților vătămate date în instanța de fond și apel în favoarea inculpatului, punându-le la baza soluției de menținere a achitării lui Vrancean Ion, însă a omis a se expune asupra declarațiilor date de către pătimitiți la faza de urmărire penală în coroborare cu declarațiile martorilor, în special, a declarațiile martorului Vrancean Eugenia, care sunt diferite

de cele date în instanța de judecată, deoarece aceasta fiind mama inculpatului inițial a declarat că *„în seara zilei de 09.02.2014, la domiciliul ei a venit fiul, Ion Vrancean, fiind însoțit de Ciobanu Iurie, Costin Vitalie și Ciobanu Iurie, care la indicația feciorului său, persoanele respective au îngenunchiat cerându-și scuze...”*, or, aceste declarații sunt strâns legate de învinuirea înaintată inculpatului și prin urmare, instanța de apel urma să deslușească contradicțiile apărute.

Mai mult ca atât, conform proceselor-verbale de audiere a părților vătămate de la faza de urmărire penală (f.d. 35-45, vol. I), ultimii au declarat că atât Vrancean Ion, cât și persoana neidentificată le-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele pe tot corpul, inclusiv cu o bătă lui Ciobanu Iurie Roman, ceea a dus la dispunerea efectuării expertizelor medico-legale, potrivit cărora leziunile lui Costin Vitalie au fost calificate ca fiind vătămări corporale ușoare, lui Ciobanu Iurie xxxx – vătămări corporale neînsemnate, iar lui Ciobanu Iurie xxxx – vătămări corporale medii (f.d. 71-73, vol. I).

Aceste rapoarte de expertiză medico-legale au fost puse ca probe la baza rechizitoriului de către procuror întru confirmarea celor declarate inițial de către părțile vătămate și întru susținerea învinuirii, însă, instanța de apel, cu toate că era obligată de a oferi o apreciere acestor probe, în motivarea soluției sale, printr-o singură frază abstractă, a indicat că: *„... nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare nici rapoartele de expertiză medico-legală ale victimelor, nr. 74d, 75D și 76d din 25.04.2014, în situația în care acestea doar confirmă prezența vătămarilor corporale la părțile vătămate și nu demonstrează răpirea lor, cât și aplicarea loviturilor cu un obiect în calitate de armă, având în vedere faptul că pătimiții au confirmat în ședința instanței de fond că între ei, a avut loc un conflict și a fost o bătaie, în timp ce se deplasau în automobilul de taxi, cu care a venit Vrancean Ion ...”*, or, odată ce instanța a ajuns la concluzia dată, urma a explica dacă asemenea leziuni puteau apărea în urma unei bătaii avute loc în salonul unui automobil.

Subsidiar, Colegiul lărgit consideră ca fiind prematură argumentarea instanței de fond, precum că în privința părților vătămate au fost pornite cauze penale în baza art. 312 Cod penal pentru darea declarațiilor false, însă acest fapt nu are nici-o relevanță, deoarece cauzele penale la moment se află în curs de examinare în instanțele judecătorești și nu există hotărâri irevocabile.

În susținerea celor menționate, instanța de recurs reține că, până la emiterea deciziei instanței de apel, la 27.07.2017, prin sentința Judecătoriei Strășeni, în privința părții vătămate Costin Vitalie, a fost deja pronunțată o soluție de încetare a procesului penal în baza prevederilor Legii RM nr. 210 din 29.07.2016 *„privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”*. Or, la solicitarea inculpatului Costin Vitalie, cauza a fost examinată în procedură simplificată prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală

și cu toate că, ulterior acesta a depus apel pledând pentru pronunțarea unei decizii de achitare, prin decizia CA Chișinău din 02.11.2017, apelul declarat de către Costin a fost respins ca fiind depus peste termen.

Prin urmare, rezultă că partea vătămată Costin Vitalie și-a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 Cod penal, pentru darea declarațiilor mincinoase în cauza penală în învinuirea lui Vrancean Ion, iar soluția instanței de apel este una pripită, odată ce la bază au fost puse doar declarațiile părților vătămate date în instanțele de judecată, pe când declarațiile de la faza de urmărire penală sunt lipsite de apreciere și cercetare în modul cuvenit.

Totodată, făcând o analiză a părții descriptive a deciziei atacate, Colegiul penal lărgit constată de fapt o expunere teoretică, inclusiv descrierea elementelor infracțiunii prevăzute la art. 164 Cod penal, ca intrun final instanța de apel să concluzioneze despre lipsa acestora în acțiunile inculpatului, fără a-și motiva poziția și fără a invoca care anume din cele patru elemente sunt lipsă și prin urmare, instanța de recurs găsește în acest sens incompletă soluția recurată.

De asemenea, instanța găsește o altă contradicție în motivarea soluției instanței de apel, indicând că: *„Colegiul penal nu identifică probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma existența în acțiunile lui Vrancean Ion a faptei infracționale incriminate de răpire a două persoane”*, ca în continuare să rețină că *„fapta incriminată lui Vrancean Ion, nu ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii date”*, or, cele indicate constituie două temeuri din cele cinci prevăzute la art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, pe când o sentință de achitare se adoptă dacă se constată prezența doar a unui singur temei și reieșind din dispozitivul deciziei recurate, a fost menținută soluția de achitare a inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

În consecință, se impune concluzia că instanța de apel, judecând cauza, a analizat superficial circumstanțele de fapt și de drept ale acesteia și nu a pătruns în esență, formulând niște concluzii contradictorii, generale și neîntemeiate cu privire la stabilirea nevinovăției inculpatului în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e), g) Cod penal.

Colegiul penal lărgit statuează că, erorile admise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelurile cu încălcarea prevederilor legii penale și procesual - penale. Încălcările punctate în prezenta decizie determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă și de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de

rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu rigorile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, ținând cont de motivele invocate în apel și dispozițiile expuse la pct. 7 a prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Vrancean Ion și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 03 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun